

Prædiken til 25. søndag efter trinitatis

Luk. 17, 20-33

Vi har meget god kunst her i Esbjerg. Da jeg flyttede hertil for 25 år siden gik der lidt tid, inden det gik op for mig, for det var noget, esbjergenserne gik stille med. Senere er man kommet mere med på vognen og gør som andre byer og prøver at markedsføre sig på det.

Vi har de fire hvide mænd og samlingerne på Esbjerg Kunstmuseum for slet ikke at nævne vores egen altervæg af Robert Jakobsen. Og så har vi et maleri, der både er ret stort i format og alligevel mindre kendt. Jeg har mange gange taget konfirmander og besøgende udefra med ud til det, så jeg har set det et utal af gange.

Det hedder "Esbjerg Evangeliet" og er et fyrre meter bredt maleri på en krum mur ude på CVU - det er offentligt tilgængeligt. Det er en maler ved navn Erik Hagens, der har malet det. Trods titlen er "Esbjerg Evangeliet" ikke egentlig kirkekunst, faktisk havde maleren Erik Hagens bare fået som opgave at lave et store maleri på en væg derude, men så kom ideen til ham - da han var på togrejse i Alperne.

Ikke fordi Erik Hagens er nogen specielt religiøs mand, men måske fordi han som kunstner ved, at der er så mange stærke og

spændende motiver i kirkekunsten. For i de fleste fremstillinger ser vi de bibelske motiver, sådan som kunstneren har tænkt sig, at de er har udspillet sig for 2000 år siden i Israel. Men hvordan ville de tage sig ud, hvis de samme ting udspillede sig i vores tid på vores sted - i Esbjerg?

Og så gik Erik Hagens i gang, i en fantastisk blanding - som slet ikke kan beskrives her - kombinerer han Bibelens historier med skabelse, Kain og Abel, Jomfru Maria og især hele Jesu historie, fra hans fødsel, gennem hans liv, undere, taler - med det, der sker i vores tid og på vores sted.

Det er et meget stort billede, fyldt af mærkværdigheder - også svært at få et overblik over, da det er et myldre billede med masser af detaljer, også nogen, man skal tænke over og slå op i bibelen for at forstå.

Erik Hagens har sagt, at der er et nøgleord til billedet - ikke sådan, at når man først får den sætning, så forstår man det hele - nøgleordet er nemlig det, som Jesus siger i dagens tekst: "Guds rige kommer ikke, så man kan iagttage det, man vil heller ikke kunne sige: Se, her er det! Eller: Se dér! For Guds rige er midt iblandt jer".

Guds rige er altså ikke noget, der lever sit

Udgivet af

Grundtvigsk Forum
Nr. 487. 119. årgang
November 2018
ISSN 0901-2214

liv på en fjern sky højt over os. Guds rige er heller ikke noget, der kommer engang i en fjern fremtid eller når vi er døde. Guds rige er midt iblandt os, men usynligt.

Det tager Erik Hagens fat i og spørger: Hvad vil det sige? Guds rige er måske usynligt, men kan det mærkes? Hvordan? Og det er det, Erik Hagens gerne vil stille os overfor: Hvordan tager vi ansvar for det Gudsrige eller "Det godes rige" som man også kunne kalde det, ikke som et fjernt sted, der vil komme engang i fremtiden, men som noget, der er uden for og inden for vores dør?

"Esbjerg Evangeliet" er ikke noget tandløst billede - det er et billede der skildrer brutaliteten, afstumpetheden i tilværelsen. Og en del af billedet er fyldt af en stor ligusterhæk, der er ved at blive klippet af en saks. Hækken danner ordene "Pas dig selv" og er nok en kritik af os velbjergede, der ikke kan se længere end ligusterhækken og gerne vil passe os selv, men også i en grad, så vi lukker øjnene for den besværlige verden og dens udfordringer. Og lukker øjne og ører for Gud, der kalder os til at tage ansvar.

For verden er et farligt og besværligt sted. Der er nok, vi kan bekymre os om - klima, terror, flygtningestrømme, forfølgelser ... Som Storm P sagde, hvis man er glad, er det sandelig ens egen skyld, for der er nok at være ked af!

Jeg møder sommetider folk, der fortæller om, hvordan de føler afstand til kristendommen. Fordi, siger de, vi blev bildt ind, at verden var et godt og harmonisk sted, som Gud styrede. Og nu ser vi, at verden er ikke god og harmonisk. Den er fuld af ondskab og korruption, hvordan kan man så tro på Gud?

Nu kan det undre mig, at folk tror, at kristendommen er en religion, der giver et idyllisk billede af verden. Jeg mener, historien om Jesus er langt fra idyllisk. Hans liv begynder med, at han er flygtningebarn i Ægypten, Guds søn. Som voksen bliver han mødt af modstand og forfølgelse, han er kritisk og i evig diskussion med samtidens magthavere, og til sidst dør han ene og forladt på korset. Hvis nogen synes, det er en historie, der lover idyl og sikkerhed for verdens problemer, skal de vist have vasket ørerne.

Men selvfølgelig kan jeg da godt følge de mennesker i skuffelsen - fordi der i vores kultur ligger en søgen efter fred og harmoni, der gør, at vi taler uden om livets vanskeligheder, som strudsen stikker hovedet i sandet. Derfor bliver vi dårligt rustede til det, vi skal, det som kristendommen forlanger af os: At gå ind i vores tid, også i det svære - men aldrig gøre det uden håb.

Luther har sagt om det kristne håb, at det ved ikke, hvad det håber - men det håber. Vi håber. Hvad det præcis er, det skal ende med, det ved vi ikke - men vi håber!

Det sære er, at når man forlader billedet Esbjerg Evangeliet, er man som regel glad i låget - i godt humør. Hvorfor, når verden nu er skildret rå og brutalt, og man er blevet konfronteret med vold, mord og modbydeligheder? Måske fordi Esbjerg Evangeliet siger det samme som Lukasevangeliet: Begge minder os om håbet i håbløse tider.

På Jesu tid var det en udbredt tanke, at Gud en dag ville genskabe den gamle jord. Begynde helt forfra og give den det liv, som det havde været hans mål fra første færd. En

jord, hvor fællesskab, kærlighed og liv var den eneste virkelighed, vi skulle se og erfare. Og den dag og den virkelighed kaldte de da "Guds Rige". Guds Rige var, når alt det gamle blev nyt og godt. Derfor måtte det gamle også først gå til og forsvinde. Og derfor var den dag, hvor dette skulle ske, ikke entydig en dag, man frygtede. Det var også en, man så frem til med længsel. Og glæder man sig, er det rart at vide, hvornår den glædelige dag ville komme. Hvornår kommer Guds Rige? Hvor mange dage er der nu til jul? Ikke sandt?

Jesu svar er først negativt og afvisende: Guds Rige kan man ikke pege ud og sige: Der er det! Guds Rige er ikke noget, man kan se, lytte til og føle på. Guds Rige er skjult i noget andet. Derefter følger det positive svar, at Guds Rige allerede er til stede i verden! For Guds Rige er jo, som Jesus udfolder det i en række andre lignelser, altid på vej. Det er de glimt af liv, godhed og kærlighed, som vi allerede kender. Som frø, der spirer og gror. Det ligger nede i jorden, i mørket og i kulden - men det er på vej. For så længe Gud har fat i den lange ende, så længe han opretholder livet og får alting til at spire igen, når døden har sat sit spor, så er der håb: "For et træ er der håb", som vi læste fra Det gamle Testamente før.

For det menneske, der ser glimtene af godhed, barmhjertighed og kærlighed i denne verden, er disse spirer af liv det, håbet om et liv helt gennemsyret af Guds vilje og kærlighed klynger sig til. Men det kræver selvfølgelig, at man ser efter dem. At vi ikke blot lukker os inde i en kapsel af håbløshed, men at vi pålægger os selv den svære opgave at

Redaktion

Valgmenighedspræst
Margrethe Dahlerup Koch
V. Strandbjerg 32
6950 Ringkøbing
mdkoch@mail.dk

Sognepræst
Søren Jensen
Byløkken 27
8240 Risskov
sjen@km.dk

Søndagslæsning
udkommer hver uge på
www.grundtvig.dk
– hvor man også
kan tilmelde sig
elektronisk nyhedsbrev
om Søndagslæsning

Grundtvigsk Forum
Farvergade 27
1463 København K
Telefon 3373 2800
vartov@vartov.dk

se efter det gode. At tyde Gudsrigets tegn. Og skal vi se det helt og tydeligt, så skal vi se hen på Ham, som kalder sig selv for Menneskesønnen. I ham er Guds Rige nemlig til stede på en måde, som vi kan se og lytte til. I ham fik Guds gode vilje helt konkret form og farve, som man engang kunne mærke og se.

Selv om Guds rige er usynligt til stede, og det også er usynligt for os, hvad der sker, har vi set og hørt nok til at kunne tro, at Guds rige er kommet til stede. Og at søge at lade os fylde af Guds kærligheds ånd – og handle derefter i tillid til at håbets opfyldelse ligger i Guds hånd.

”For et træ er der håb..”. Ja, men sandelig også for os mennesker.

Amen

Arne Mårup
Hjerting

Salmer:
732, 653, 52, 319, 560